

Ali naš Fricl s tem ni zadovoljen, da baje namerava g. Vekoslav otvoriti v novi hiši konzum. Saj še za ostale trgovce nimamo denarja, da bi jim ga nosili, pravi, kako bomo pa še konzum zalagali z njim, ki še ga hoče več imeti?! Toda Fricl naj bo lepo potolažen. G. Vekoslav namreč pravi, da se bo v njegovem konzumu dobilo vse pol ceneje, kot drugod. Svetovali bi pač Friclno, da se ponudi g. Vekoslavu za poslovanje, saj je dovolj briteh in potem ne bo deleža plačal. — Pretekli teden je bil v naših šolah zdravniški pregled in cepjenje otrok. Vse se je gladko izteklo. — Naši šolarji pa so naredili zadnjo sredo svoj majniški izlet na Svete gore. Ta dan je bilo vika in krika in veselja vmes. Škoda, g. urednik, da Vas ni bilo zraven, da bi se tudi Vaš resen obraz vsaj enkrat raztegnil v veseli smeh!

Gornjigrad. Preminul je obče spoštovani stari Kvedrov oče. Že meseca novembra l. l. se je podvrget dvakratni težki operaciji na glavi, prvokrat v Ljubljani, potem pa še na vseučiliški kliniki v Zagrebu. Že takrat so zdravniki malo upali, a močna narava, kakršne je bil on vedno, je zaenkrat premagala tudi to. Za božične praznike se je vrnil domov z globoko rano na glavi. Ob skrbni negi domačih se mu je zdravje boljšalo, čeravno počasi. Po Veliki noči pa so mu moči začele vidno pešati in v soboto dne 20. maja je podlegel nadvse mukopolni bolezni. Vse življenje zaveden katoličan, kot je bil rajni oče, ter že desetletja zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« si pač zasluži, da mu v tem listu posvetimo par vrstic. Kot nadvse skrben oče je preskrbel ter vzgojil 8 otrok, ki so vsi tudi v teh časih katoliško zavodni, kar je pač sad njegovega strogo krščanskega mišljenja. Eden od sinov je misijonski brat Valentin Poznič v Južni Afriki, ki je znan po svojih dopisih v »Odmevu« in »Katoliških misijonih«. Da, dragi oče, vseh 75 let, ki si jih preživel v tej solzni dolini, je bilo kakor nepretrgan delavnik v skrbi za svoje domače; sedaj pa si boš odpočil od truda in trpljenja, ki ga je bogu vdano prenašal skozi ves čas bolezni. Upamo in smo uverjeni, da si je spletel z njim krono zveličanja. Legel je v grob mož poln katoliškega prepričanja. Daj Bog našemu narodu mnogo takih! Vas pa, ljubljani oče, naj mirno krije tiha gomila! Vaš spomin bo živel med nami še mnogo let!

Moers-Meerbech, Nemčija. S takimi pa ne. Tako so rekla vsa tukajšnja društva, ko so jih povabili avstrijski zajedničarji na takomenovano »Kundgebung«. Samo nekateri so se udeležili iz petih okrajev: Hamborn, Hochheide, Lintfort in Stergrade Osterfeld. Kedo pa so zajedničarji? Zajedničarji so izdajalci lastne domovine Jugoslavije, ljudje, ki so po večini stali skrajno levo; ljudje, ki so vrgli od sebe vse, kar jih je njih dobra mati in sveta Cerkev učila. Napovedali so, da jih pride okoli 15.000 skupaj; prišlo jih je pa okoli 250. Več imenitnih gospodov govornikov so pričakovali, med njimi tudi g. generalnega direktorja rudnika Rheinpreussen, pa ga ni bilo; le enega so imeli. Zjutraj so že najeli nekaj hobnarjev za buditi, niti službi božji niso prizanesli. Ko je imel domači g. župnik sv. mašo in je vernikombral evangelij ter red službe božje za tekoči teden, so prav pred cerkvijo začeli udarjati, kar so največ mogli. Župnik je moral prenehati. Sv. Peter, čuvar sv. Cerkve, jim pa ni prizanesel. Ko so popoldan korakali v sprevedu po ulicah, jih je ravno na istem mestu blagoslovil s hudim nalivom in točo, da so bili vsi mokri. Nekaj žensk je korakalo poleg, imele so nove obleke, prav za to pripravljene, na obroke; zgledale so,

kakor da bi jih bil kdo potegnil iz vode. Božja kazen ne izostane. Koliko so ti izdajalci že hudega storili, nam ni mogoče popisati. Naj tukaj omenim samo eno. Predsednika Ivana Lindiča so toliko časa hodili denuncirati k narodnim socialistom, da so isti naredili pri njem hišno preiskavo ter zaplenili vse listine zvezne pisarne. Ko je isti prišel z dela, se je javil na policiji, kjer so ga zaslišali ter obdržali preko noči v policijskem zaporu. Drugi dan so poklicali dva predsednika protijugoslovanske organizacije na izpoved. Kakor nam je znano, sta zelo sumljivo obtežila zveznega predsednika, da je on kriv, da naš konzulat v Düsseldorfu ne izdaja več potnih listov članom izdajalske organizacije. In dalje, da pobira podpise za Veliko Srbijo, da obdržava slovensko šolo, za deco, da je v to svrhu bil že odlikovan z zlato kolajno itd. Okrog poldan so ga postavili pred sodnika okrajnega sodišča v Moersu. Po kratkem zaslišanju je rekel sodnik sledeče: »Ako bi bili vi v resnici te ljudi konzulatu vaše zemlje denuncirali, bi bili to storili kot dober jugoslovanski patrijot. To pa nam Nemcem nič ni mar.« Omeniti moramo, da v teku preiskave ni policija ne enega strogega pogleda ali besede dala predsedniku. V teku 14 dni so temeljito listine preiskali s sodnijskim zaprišeženim izvedencem ter jih vrnili.

Gladbeck. Dne 14. maja je priredilo tukajšnje društvo sv. Barbare in rožensve bratovščine lepo zabavo s petjem, igro, rajanjem itd. Isti dan je imela naša zveza tudi svojo zvezno sejo, katera je bila polnoštevno obiskana. Poleg vseh zastopnikov društev so se udeležili seje in veselice tudi še sledeči gospodje: Tensundern, izseljeniški duhovnik za Holandijo Drago Oberžan, izseljeniški komisar dr. Vladimir Ribar, sedaj konzul v Düsseldorfu. Ta dan je bil pred vsem posvečen materam. Tensundern je orisal mater v duhovnem življenju in trpljenju. G. konzul dr. Ribar je v ognjevitim govoru pokazal, kako mora biti vsak narod ponosen na svoje matere, pa tudi na svojo mater domovino. Nikdar ne smemo pozabiti, da smo sinovi in hčere matere Slovenije in močne Jugoslavije. Konzulat je za nas tukaj, da nas ščiti; kadar pridemo na konzulat, pridemo v domačo hišo ter pred domačega človeka; treba je, da se z vso odkritosrčnostjo izgovorimo, kaj nas teži, in se bo vsakemu pomagalo, kolikor bo le mogoče. Zajedničarjev pa ne poznamo, oni niso naši. Oni naj gredo iskat pravice, kamorkoli hočejo; mi pa smo samo one, ki se tudi priznajo za Jugoslovane.

Vojaške zadeve.

Rekrutom in vojaškim obveznikom, kateri hočejo vložiti prošnjo za skrajšanje roka (dijaški rok), za osvoboditev od službe, za odlaganje službe in za razna potrdila vojaške potrebe, priporoča se knjiga »Voja obveza (prošnje, pritožbe in potrdila)«, katero je izdal komandant mariborskega vojnega okrožja in katera je tiskana v latinici. Knjiga je zelo praktična, ker vsebuje na 140 straneh 70 vzorcev prošenj za vse slučaje. Potrebno je samo, da se v knjigi najde dotični slučaj in prošnja prepiše. Pri vsakem vzorcu je naznačeno, kako se mora prošnja kolkovati in katere dokumente treba priložiti. Knjigi je cena 20 Din. Naročila naj se pošljejo po poštni nakaznici na naslov: Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5.

Pozor! Četrtek, petek, sobota prodaja več poste, omar, mix in pernat. Zidovska ulica 4, dvorišče. — Zidanšek. 646

Zakaj glasbila samo iz Celja?
ker jih ima Trgovski dom

Stermedti
Celje št. 24.

veliko zalogo in zelo poceni. Zatorej, če hočete dobro kupiti, pišite še danes po ilustrirani cenik in prepičani bodete o veliki izbiri ustnih in ročnih harmonik, tamburic, mandolin, violin, gitar, citer, gramofonov, plošč in drugih glasbil v priznani dobri izvedbi. Šole za vse instrumente. Kar ne ugaja se zamenja ali vrne denar. Veliki ilustr. cenik zastoji.

Poslednje vesti.

Duhovniška vest. Iz Mute pride za kaplana v Cirkovce g. Alojzij Ocvirk.

Stanovanjska hiša in gospodarsko poslopje je upelnil ogenj posestniku Ivanu Čepu v Stegovcih pri Ptuj.

Štiri poslopja je uničil požar dne 20. maja v vasi Drašiči pri Metliki.

Družinska žaloigra. Dne 20. maja opoldne je ustrelil Jožef Gošek iz Sadma pri Rajhenburgu posestnico in sosedo Karolino Sevšek, njenega moža pa ranil s strelom v roko. Vzrok uboja je iskati v prepirih med sosedoma.

Obešenega so našli v gozdu 76letnega Franca Petriča iz Muhabara pri Novem mestu.

Smrtna nesreča v temi. V nedeljo dne 21. t. m. je padel v temi na povratku z Ljubnika preko 10 m visoke škarpe na cesti 25letni sin rajnega lekarnarja v Škofji Loki g. Boguš Budrych. Zlomil si je pri padcu hrbtenico in se tako poškodoval po glavi, da je kmalu po nesreči izdihnil.

Šmarino pri Velenju. Prosvečno društvo ponovi v nedeljo dne 28. maja, ob treh popoldne v Društvenem domu v Šmartnem igro »Guzaj«. Vabljeni vsi!

Nov občinski zakon je že v veljavi!

Vsak občan, posebno pa oni, ki vodijo občino, morajo poznati novi občinski zakon. Izšel je v lični knjigi in stane: broš. izvod 8 Din, vezan 15 Din.

Občine in zasebniki ga naročajte pri:
Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Prodaja vinčarija v Bukovcu pri Framu, izve se pri lastniku Lubajnshek Alojzu, Hočko Pohorje štev. 25. 650

Izjava. Podpisani izjavljam, da nisem plačnik za dolgove mojih sinov Marka in Dominika. Lenarčič Marko, Zamarkova. 649